

(דף רס"ט ע"א) דלא ידיע, ולא אתיידע, ולא אתגלגלא. וכדין, (נ"א האי) דא נהירו דמחשבה דלא
אתיידע, בטש בנהירו דפריסא, ונהרין כחדא.

ואתעבידו תשעה היכלין, והיכלין לאו אינון נהורין, ולא אינון ריחין, ולא אינון נשמתי, ולא
אית מאן דקיימא בהו. רעותא דכל תשע נהורין, קיימי בלהו במחשבה, דאיהי חד מנייהו
בחושבנא, בלהו למרדה אבתרייהו. בשעתא דקיימי במחשבה, ולא מתדבקו ולא אתיידעו.
ואלין לא קיימי, לאו ברעותא, ולא במחשבה עלאה, תפסין בה ולא תפסין. פאלין קיימין כל
רזין דמהימנותא, וכל אינון נהורין, מרזא דמחשבה עלאה ולתתא, בלהו אקרין אין סוף. עד
הכא מטון נהורין, ולא מטון, ולא אתיידעו לאו הכא רעותא, ולא מחשבה.

כד נהיר מחשבה, ולא אתיידע ממאן דנהיר, כדין אתלבש ואסתים גו בינה, ונהיר מאן דנהיר,
ואעיל דא בדא, עד דאתפלילו בלהו כחדא. ובזא דקרנא כד סליק, פלא אתקשר דא בדא,
ונהיר דא בדא, כדין קיימי בלהו בסליקו, ומחשבה אתעטר באין סוף. ההוא נהירו דנהיר מניה
מחשבה עלאה, (נ"א דלא ידע איהי בה בלה), אקרין אין סוף, דמניה (נ"א ומניה) אשתכח וקיימא ונהיר
למאן דנהיר, ועל דא כלא קאים. זכאה חולקיהון דצדיקייא בעלמא דין, ובצלמא דאתי.

תא חזי, האי סטרא אחרא, דאקרין קז כל בשר, כמה דקשורא אשתכח לעילא בחדו, אוף הכי
נמי לתתא, בחדוותא, ורעותא לאסתפקא כלא לעילא ותתא, ואימא קיימא עליהו דישראל,
כדקא יאות.

תא חזי, בכל ריש ירחא וירחא, כד סיתרא אתחדשא, יתבין ליה להאי קז כל בשר, חולקא
חדא יתיר על קרנני, לאתעסקא ביה, ואשתמש בחולקיה, ויהא סטרא דישראל בלחודייהו,
בגין דיתאחדון במלכיהון.

ודא איהו שעיר, בגין דאיהו חולקא דעשו, דבתוב ביה שעיר. (בראשית כז) הן עשו אחי איש שעיר.
ועל דא איהו אשתמש בחולקיה, וישראל אינון משתמשי בחולקיהון. בגין כן כתיב, (תהלים קלה)
כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו.

ותא חזי, האי קז כל בשר, כל רעותיה לאו איהו אלא בבשרא תדיר. ובגין כן, תקונא דבשרא
תדיר לגביה, ועל דא אקרין קז כל בשר. וכד איהו שליט, שליט על גופא, ולא על נשמתי,
נשמתי סלקא לאתרה, ובשרא אתייהב לאתר דא, בגונא דקרנא, דרעותא סלקא לאתר חד,
ובשרא לאתר חד.

ובר נש דאיהו זכאה, איהו קרנא ממש לכפרא, ואחרא דלאו איהו זכאה, לא. בגין דביה
מומא, דבתוב (ויקרא כב) כי לא לרצון יהיה לכם. ועל דא צדיקא פפרה איהו בעלמא, וקרנא
ממש. זכאין אינון צדיקייא בעלמא דין, ובצלמא דאתי.

וַיְכַסּוּ הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד, וְהָאֵל בְּרַחֵם עָנָא יִת מְשַׁכְּנָא, שְׂרָאֵת שְׂכִינְתָא בְּאַרְעָא, וְאֵתְעַבְר
רוּחָא מְסַאבְּרָא, דְּאִיהוּ קִין כָּל בְּשׂוֹר מְעַלְמָא, וְאֵסְתַּלַּק וְעָאֵל בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וְרוּחָא קַדִּישָׁא
שְׂרָא עַל עַלְמָא, דְּכַתִּיב וַיְכַסּוּ הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד.

וְכַתִּיב וְלֹא יָכוֹל מֹשֶׁה לָּבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן, בְּגִין דְּרוּחָא קַדִּישָׁא שְׂרָא עַל
עַלְמָא, וְרוּחָא מְסַאבְּרָא אֵסְתַּלַּק, בְּרַחֵם אֵמְשִׁיכוּ לִיה אֵינֹן חִיבִינָא כְּמַלְאָכֵי דְמִין עַל עַלְמָא, דְּאִי אֵינֹן
לֹא אֵמְשִׁיכוּ לִיה עַל עַלְמָא, לֹא אֵשְׁתַּבַּח. וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי, זְמַין קַדִּישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַעְבְּרָא לִיה
מְעַלְמָא, דְּכַתִּיב, (ישעיה כה) בָּלַע הַמָּוֶת לְנֶצַח וּמָחָה יְיָ אֱלֹהִים דְּמַעַה מֵעַל כָּל פְּנִים וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ
יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יִי דַבֵּר. וְכַתִּיב (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמְאָה אֶעְבִּיר מִן הָאָרֶץ.

בְּרִיךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. וְמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.